

רונונטיקה

לנצח

ברגמן ובוגארט — קסם סינתטי

מעניין ביותר היום, הוא המירוץ הפוליטי — המסביר שהסרט הוא קריאה לאמריקה להצטרף למלחמת-העולם (העלילה מתרחשת בדצמבר 1941, חודש פרל-הארבור). ומאן, קזבלנקה הוא בסך-הכל כינוי ספרדי ל"בית הלבן", ואילו הגיבור האמריקאי אינו אלא נציג של חוות-הדעת בארצו, שלא רצתה לצדד באף אחד מן הצדדים הלוחמים, עד שבסופו של דבר (ושל הסרט), נאלצה לבחור. אבל, מעבר לסמלים ולמשמעויות, זהו סרט-חובה לכל מי שאוהב קולנוע ויועד להעריך עבודה מיקצועית מושגת מכל הבחינות.

קזבלנקה (סינמה 1, תל-אביב, ארצות-הברית) — אחד הסרטים המפורסמים ביותר שנעשו בהר לייבוד של שנות ה-40, והוא מכיל בתוכו את כל הסממנים לגדולה עולם הסרטים דאז ולמיגבלותיו גסי-החד. המיגבלות: התפאורות התופסות את מקום המציאות בהבלטה רבה, הדיאלוגים שכל שורה מתוכם נשמעת כציטוט מתחכס-לשמו (אולי הזמן שחלף והפך, חלק מהם, לציטוטים של ממש, מדגיש עובדה זו עוד יותר), הדמויות הרומנטיות, המתנהגות לפי חוקיות הוליוודית בלעדית שאין בינה לבין החיים אלא מעט מאד.

אלא שמיגבלות אלה הן, בסופו של דבר, מעלותיו האמיתיות של הסרט. הוליווד יצרה, אומנם, בימים הטובים ההם, עולם סינתטי לחלוטין, אך זה בדיוק היה קיסמו המיוחד והבלתי-רגיל. האמפרי בוגארט ואינגריד ברגמן, קלוד ריינס ופיטר לורה יוצרים עולם שלם, כה מתקבל על הדעת ויחד עם זאת כה קסום ורומנטי, עד שכל צופה נכסף להימצא במחיצתם. והמעלה העיקרית שבקזבלנקה, וזו תוצאה משותפת של התסריט, הבימוי והמישחק יחדיו — היא דבר אינו פוגם בשלמות העולם הפיקטיבי המצוי בו.

אפשר להזכיר את המשמעויות הרבות שיוחסו לסרט, מעבר לסיפור הרומנטי על פגשה מחודשת בין אמריקאי שחוח-סניטמנטלי, לבין אהובתו לשעבר, על רקע עיר-פליטים במלחמת-העולם השנייה. ראו בסרט קריאה נוד הרודנות, מיפגש-כוכבים בינלאומי, אבל אולי הפירוש ה-

נסיד

החלונות

קאפור וגארוול — אפריטיף אסתטי

סוון ניקוויסט (הצלם של ברגמן) והממחישים, חלקית, את חייו הגופניים של הגיבור, אבל נותנים רק מושג קלוש על מה שמתרחש בתוכו. לכן, בסופו של דבר, אין זו אלא הקדמה או אפריטיף לקראת הספר עצמו — עשוי בכל יראת-הכבוד למקור ההשראה, מסנוור בגילוייו האסתטיים, אבל דורש סבלנות והתחשבות רבים מצד אלה שאינם מכירים את מחשבתו של הסה.

סידהארטא (תכלת, תל-אביב, ארצות-הברית) — תערוכת הפיות והפילוסופיה שהכניס הרמן הסה לכתביו המאוחרים, תערוכת המבוססת על פסיכואנליזה, רומנטיקה גרמנית ומיסטיקה מיזרחית גסי-חד, הם דב" רים שלמעשה, אין כל אפשרות מעשית להעתיקם אל הבר. מדובר, בעיקר, בתהליך התפתחות פנימית של אנשים, שיהיו מגיעים עם העולם החיצוני אשר יהיו, העיקר הוא רק מה שקורה בתוכם פנימה. ולכן, אמילו מעריך נלהב כמו קונרד רוקס, במאי סירטי-מחותרת לשעבר, אחד הכו" הניס של תרבות הפופ והסמים באמריקה, שנכבש דווקא על ידי הצד המיסטי שבהסה, אינו מסוגל להביא יותר מאשר תמונות עוצרות נשימה, אבל שיטחיות בלבד, של מה שמבקש הספר לומר.

סידהארטא הוא סיפורו של אותו נסיד הודי אשר התנסה בכל תחומי החיים בעולם הזה, למד את כל התורות והתמחה בכל המיקצועות, היה שליט ונשלט, אדון ועבד, עד שהגיע בסופו של דבר למסקנה כי החיים האצורים באבן קטנה על שפת נהר מעניינים לא פחות מן המדיניות שבחצרות מלכים גדולים, ושבת- הזורם יש יותר חוכמה מאשר בכל מישנותיהם של המ- טיפים בעולם הזה. מה שמפיק רוקס מסיפור חייו של סידהארטא, הוא סידרה מדהימה-ביופיה של צילומים שנעשו בחודו על ידי

דיוויד אסכס וארם פיות עלייתו ונפילתו של האליל המודרני

הוא כי הפכו לבני-מישפחה בביתו של כל בריטי, שאם אינו בעל מקלט-טלי וויולה הרי בוודאי יש לו מקלט שכור ב"חורי-המגורים". נאדות נפוחים ופושעים מטורי פים. "זה היה סיט לעשות את הסרט" מספר הבמאי בן ה-33, מייקל אפטד ש" השחרל במשך כל ההפקה, לגשר בין כרי כבי הזמר שלקח לתפקידים הראשיים ל- בין הצוות הטכני. "מצד אחד נלחמתי כדי להשיג לסינטי טיפוסים כמו קית מון מלהקת המי או מארטי ויילד, אנשים שאישיותם המטורפת במקצת והתנהגותם המזוהה אינה מישחק אלא חלק בלתי- נפרד מהם, ומאחר שהקהל מכיר אותם לא יתפלא איש נוכח מעשיהם. "מצד שני, אין לבחורים הללו כל מר

תדרין

תל-אביב

פחות מנלהבת. אבל כידוע לכל, המבקר רים אינם קונים כרטיסים. והקהל המצ- בייע ברגליו הפך, כאמור, את הסרט ל- אחד מאלופי הקופה של השנה.

פחות מנלהבת. אבל כידוע לכל, המבקר רים אינם קונים כרטיסים. והקהל המצ- בייע ברגליו הפך, כאמור, את הסרט ל- אחד מאלופי הקופה של השנה.

פחות מנלהבת. אבל כידוע לכל, המבקר רים אינם קונים כרטיסים. והקהל המצ- בייע ברגליו הפך, כאמור, את הסרט ל- אחד מאלופי הקופה של השנה.